

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.LXII. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

I E S U C H R I S T I A N N U S . M . D C . L X I I .

Sancti Patris Benedicti. M. C. LXXXII.

Liget uno hoc anno duo Illustrissima Ordinis Sydera Congregatio nostra Sanctorum Vitoni & Hydulphi, et si majore plausu coeli recepta. Ex his die ipsa Ascensionis Dominicæ ad triumphos illos, non tã spectandos quàm participandos evocatus à Numine est sanctæ memoriæ Reverendissimus Dominus

Claudius
Hydulphus
Bernier
Abbas Fa-
verniacen-
sis.

Congrega-
tionis Pra-
ses.

bas Faverniaci dignissimus, vir verè sanctus, & solidè eruditus, dum amplissima Congregationis pro meritis Præsidentem ageret, in reditu à Capitulo Generali, morbo interceptus & in Monasterio S. Michaelis ad extrema deductus, incredibilique omnium luctu extinctus, cum prius omnibus sacrosanctis Ecclesiæ Sacramentis munitus, insigni exhortatione Fratres ad accuratam Regularem Observantiam, Charitatè, & Obedientiam exhortatus esset. Fuit professus Monasterij de Faverneio, in quo etiam strictiorem Observantiam, multo fervore amplexus, eodem deinceps plurimos accendit. De litteris atque meritis, summo cum fructu & laude Professorem in eadem Congregatione Philosophiæ & Theologiæ egit, paulo post Prior sui Monasterij designatus, deinceps vero, ob insignia talenta sæpius Visitator, Definitor, & Præsens Totius Congregationis consalutatus. Ipsum excellere in omnibus, & excelsis vel maximè ad omnem sanctitatis animis, animadvertens Alphonus Faverniej Abbas jam septuagenarius, inq; temporalibus non minus quàm spiritualibus esse dexterrimum, sibi à Summo

Coadiutor
sit Faverniacensis.

Speculum
Virtutum
omnium.

Pontifice & Rege Catholico in Coadiutore cum jure successionis adungi expectari & obtinuit, magno omnino cum Monasterij emolumento, cui etiã defuncto in honorem ex integro successit. Mirabilis sanè Abbas, Magistrum Novitiorum agere, dignissimū Abbatem duxit, & triginta duobus annis, quibus Abbatem, juxta Magistrum Novitiorum egit, idem speculum & exemplar Virtutum omnium omnibus & singulis, omnibus verendus & venerandus, qua ex causa innumeri quasi sub ejus Magisterio & ductu Religionis habitum susceperunt, ita ut omnium ferè totius Burgundiæ Benedictinorum pater fieret & Magister, summo totius Con-

gregationis fructu, dum omnium quoque idem animus esset, eodem Doctore, ductore & educatore, docti, ducti, & educati, in cujus uti corde omnes expressi erant, ita ipsum impressum habebant, etiam absque arbitrio ejusdem oculis, arbitri non minus collegæ oculos, serio attendentes, nequid Novitio indignum professus & Presbyter admitteret, solo Collegæ contuitu, Magistri tam absoluti monitorum saluberrimorum utilissimè reminiscentes.

Alterum Burgundiæ item eodem anno ereptum Sydus admodum Reverendus sanctæ item memoriæ P. F. Simplicianus Gody extirrit. Hic Ornaci in Liberò Burgundiæ Comitatu natus, unus eorum fuit Religiosorum, quos Patres strictioris Observantiæ Congregationis Sanctorum Vitoni & Hydulphi, ceu lumina & culmina ejusdem usque hodie colunt & grato animo recolunt, celebrantque, hunc vero ipsum religiosius venerantur, cum propter eximiam suam Virtutem, tum, propter profundam scientiam, atque eruditionem, qua inter nobiles Scriptores tam soluta Latina, Gallicaque oratione, quàm Latino Gallicòq; carmine insignes, vel maximè enituit. Anno Christi 1617. sexdecim annos natus in Abbatia S. Vincentij Bisantini, Novitiam strictioris Observantiæ habitum suscepit, ibique sexagesimum suæ ætatis annum agens, Christianissimè denatus est, relicta prius illustri Sanctitatis fama, peractis ante Spiritualibus Exercitijs, in quæ quotannis, ut accurata meditatione æternorum præmunitus sese ad extremam mortis palæstram præpararet, studiosè incumbere consueverat, denunciato prius diserte Superiori suo, ultimo Vitæ suæ die, exantlatique pro Congregationibus S. Mauri in Gallia, SS. Vitoni & Hydulphi in Lotharingia, Burgundia, & Campania, Ordineque Cluniacensi plurimis laboribus, quos magna ex parte pertulit, dū ab ipsidem Congregationibus, ad Visitatoris, Prioris, & Novitiorum Magistri honorem, onusque simul fortunatè expetitum atque evehctus est, omnibus adeo dextrè & sanctè perfunctus, ut nemo non plurimum miraretur. Prima hujus viri Tyrocina fuit institutio florentissimæ juventutis, quam in Abbatia Faverniacensi Liberales Discipulas

Simpli-
cius Gody
Vir sanctus
& doctus.

Vita com-
pendium.

gna-

*Singularia
ejus meri-
ta.*

gnaviter edocuit. Quod officium ipsi etiam demandatum in Monasterio S. Nicolai de Portu fuit, quod ante fatale bellum quo tota Lotharinga exarsit, pueros Nobilium (uti mos erat in Casino tempore S. P. N. BENEDICTI) studiosissimè educandos susceperat; quo tempore plurima opuscula Latino Gallicòque carmine concinnata, scriptis mandavit, inter quæ Tragicomædia, quæ memorandum illud atque singulare miraculum S. Nicolai meritis erga Comitem de Richecourt editum exhibebat, non minimæ elegantix fuit. Hæc recitata fuit coram Duce & Principibus Austriæ Domus, in illo mirandæ amplitudinis magnificæque decoris templo, in quo S. Nicolai insignis Thaumaturgi Reliquiæ, frequentiori omnium Europæ nationū concursu huc appellente summo cum honore coluntur, in ipso eodemque loco, quò Comes ille è Palæstina ac miserima seruitute translatus est. Inde Superiorum jussu Parisios se contulit, alteram ab Athenis urbem Minervæ sacram, ut Rhetoricam in Collegio Cluniacensi publicè profiteretur, quo in loco plurimos libros typis mandari curavit. Postea, Vir sanctus, cum quanti referret plebè ipsam in omni integritate institui, hanc Cathedris erudiendam suscepit, Parisijs primum, memorabili cum fructu, tum per totum Galliæ Regnum, impellentibus ad hoc virum Dei Domino Barone de Renty & R. P. Bernardo, duobus hocce sæculo nostro purissimis Christianissimi luminaribus, dumque sibi satis huic operi laboris impensum videretur, in Comitatum Burgundiæ est reversus, ubi Superior effectus, Christianam doctrinam populo annuntiavit, tanta omnium approbatione, & nominatim Celsissimi Principis Claudij d' Achæi Archiepiscopi Bisuntini, qui singulari prorsus amoris studio hunc virum Dei prosequeretur, ut Basilica S. Vincentij Bisunij capere non posset nimium omnium concursum, tam sancti Prædicatoris instructionem medullitus exambientium, & mirificus sese ardor in omnes, cum insigni fructu effunderet. Inter tam utile quàm laudabile negotium, unum adhuc illustrius suscepit: nempe orationis mentalis exercitium, in duos Tractatus in se partitum, quorum alter Meditationes, pro

totius anni decursu, alter præludia Mysticæ Theologiæ continet, quos Tractatus postea Dolæ prælo mandari fecit. Interim dum hoc opus profectur, Eminentissimus Cardinalis Mazarinus petijt Monachos Reformatos sibi à Congregatione ad Augustum Archisterium Cluniacense transmitti, ut ibi Reformationem firmarent ac tuerentur, è quorum numero Simplicianus noster extitit, qui etiam tanti Archisterij Prior designari meruit, & verè omnes numeros Sancti Prioris explevit, atque invicta cum primis patientia, sese admirabilem & insuperabilem comprobavit, & si uspiam alias, laureolam immortalitatis meruit, multoque cum fructu laboravit. Demum ultimam Operibus suis coronidem impositurus Musam, quam ipsus *Contemplatricem* inscripsit, composuit, & lectissimis Epigrammatum hymnorumque gemmis insignivit, eaque finita ad Cænobium se suum, ubi se primum Numini consecraverat, recipiens, ibidem 13. Augusti nona invalescentis febris die in Domino requievit. Cujus memoria in Benedictione apud omnes est, vivitque hodie in tot superstitibus discipulis, uti in ipso Sanctus Pater Noster Redivivum se prodidit. *Ex citatis & formalibus discipulorum lectissimorum relatione & scriptis.*

Sed & Galliarum Regno, duo pariter luminaria Viraginum, uti Burgundiæ Virorum, idem ipse hic annus abstulit. Ex his alterum Isabella à S. Trinitate fuit, nulla re illustrior, et si in omni exercitatissima virtutis studio, quàm inexplicabili Dei parentis colenda jugi exercitio, cui tamen ipsa multa ad honorem ejusdè accumulavit, magnisque carnis mortificationibus, charitatis, humilitatis, obedientiæ, patientiæ actibus, Magnæ Matri Virgini mirè se commendavit. Fuit autem præcipue affecta, erga sacrum Visitantis Dei paræ Elisabeth cognatam. Mysterium; unde etiam ubi primum Pleuritide correpta fuit, morituram se die Festo ejusdem Visitationis, nec prius, licet multa Symptomata secus distarent, prophetavit. Quod ita evenit hoc anno, & secunda Julij animam sanctissimam efflans Virgo Domini, ad illa Verba Passionis Dominicæ, *Hæc dicens exspiravit.* Qui ei à Confessionibus semper à puericia

*Archisterij
Cluniacensis
Prior
designatur.*

*Sanctissimè
extinguitur.*

*Isabella à
Sancta Tri-
nitate.*

*Mortem
prædicit.*

*Cathedris
suis felici-
ssimum
agis.*

*Mirificus è
viri tanti
laboribus
fructus.*

Vitam An-
gelis proxi-
mam du-
cis.

ritia fuerat, asserere non dubitavit, vitam Angelis proximam duxisse, sibi; si liceret per Ecclesiam, potius in ejus exequijs dicendam Missam de sancta Virgine quam pro Defunctis, serio affirmavit. *Ex saepe citatis Calvariensium scriptis.*

Magdale-
na à San-
cta Lachry-
ma.

Alterum coelis hoc anno insertum ex eadem Congregatione luminare, fuit Magdalena à sancta Lachryma. Hæc præter vitam sanctissimæ exactam, verè Calvariæ alumnam & compatiens Dolorosæ Matri & Crucifixio comprobans, miraculum patientiæ in doloribus vehementissimis extitit. Namque post diutinos labores, quos mirabili constantia & generositate tolerabat, acerbissimo colici morbi afflicta genere (Miserere in Gallijs vocitant) viva quasi dilaniabatur. Cumque condolentes afflictissimæ Sorori reliquæ, brevi desituros dolores, pro solatio ingererent, eo quod tantopere vehementes essent, ac proinde vel brevi moriturâ, vel tanta morbi violentia statim levandâ. *Ab sit, absit, inquit MAGDALENA, daret, daret, ô in æternum durabilis sit dolor, si in Crucifixo videatur, mille mortibus, mille ictibus, miserû corpus concidat, ô DEUS meus, Amor meus Crucifixus!* Exaudita est sava in corpusculû tenerimû oratio, per quindecim siquidè dies, importabili Martyrio coronata est, stupentibus Medicis, omnia in debili Virgine elusa Galeni Apodigmata; ac tû demû Virgo ad Patientiæ triumphû & coronas vocata. *Ex eussis.*

Invisi-
mæ Virgini
Patientiæ.

JESU CHRISTI ANNUS. M. DC. LXIII.
Sancti Patris Benedicti. M. C. LXXXIII.

Felicitas
Galliarum
Regni.

Iterû Gallijs intentissimû Cœlû, dū in liliæto illo, cœlesti regno hortifque Elysijs digniora intuetur lilia, & flores Regû Regis dignissimos manibus, iterû hoc anno jure suo usum, iterum liliæ sibi vendicat, sibi maturimum, cœlitibus prælectum, cum diu cœlestis odoris fragrantia omnia Galliarum Regna implevisset. Horrèt sacro horrore animus, talia nostræ ætatis referre exempla, quæ imbecillè ad tã ardua confundunt animum, & sacros ad sacra bella concitatissimos etiã provocant, tanto magis miranda, quanto ex infirmiore sexu, & quidè delicatissima Principe, ad stuporè elucescunt. Facio, quod aliàs plerumque, in mag-

ni momenti rebus, meis diffusis minimè verbis, sed incredulitati delicatorum, & ipsa formalia assero Scriptoris sæpè à me laudati integerrimæ sinceritatis, & qui ipse habuerit recens gesta, ut ex hoc ipso apparebit, & quidè à testibus oculatis & reapse expertis.

Operæpretium erit, inquit, id referre, quod superiori (NB. 1663.) anno Parisijs contigit, obiit scilicet Illustrissima Domine, & Venerabilis Matris Magdalena à Passione de Rieux, tertium jam totius Congregationis Superioris (seu Præsidis) Generalis. Vivit multis partibus Generis Nobilitatè præstantis animi Virtus, cumque facillè ingenij bonitate, gravitate judicij, prudentia, humanitate, alijsque nature præstantissimis dotibus, superaret omnes, major tamen semper seipsa humilis mens, omnibus subdi ambiebat. Electa in Priorem Calvariæ Parisiensis, annos duntaxat viginti quinque nata, & in Superiorem Generalem annos ætatis habens iriginta, solo ledenda conscientie scrupulo, electioni subscripsit invita, tentatis nequidquam mille vijs sacrisque dolis, quibus importabile onus à se amoliretur. Præfecta alijs, omnibus morem gerebat, nec raro humi prostrata enixius sorores obsecrabat, ut sibi defectus obijcerent. Per quadraginta & amplius annos Parisijs comorata, omnibus penè ignota mansit, ubi tamen omnes affines collecti erant, Rege ipso, Principibusque viris, feminijsque sibi consanguinitate conjunctis. Et in hoc præcipuè data sibi potestate utebatur, in Priores præcipuè, distribuit ipse præcipiens, nequid de ea, ejusque familia ad pompam & plausum loquerentur. Si quando à Prelatis alijsve prima nota viris inviseretur, salutatis humiliter, Priorem loquentè, ipsa ex humilitate muta audiebat, asserens, nihil se dignum tanto cœtu fari posse. Divinis Officijs & orationi semper prima intererat, abjectis quibuscunque alijs, sive negotijs, sive colloquijs. Nunquam nisi genibus flexis orabat; nihil innoxia, imò altero genu ischiade rigente, altero duntaxat siliis instar obdurato fulciebatur. Nunquam de rebus cujusvis momenti ita anxia extitit, atque si solitis pietatis exercitijs deesset. Unde hoc ejus commune essatum; Solutus DEI esse plura simul operari, nostrû uni solum rei intendere, postmodum uni iterû post alterû vacare. Non erat quisquã qui ab ejus charitatis calore se absconderet. Ægris ipsa præfens obsequabatur, & manibus, & exhortationibus, ac missis plerumque fructibus ac bellarijs, qua sibi

Magdale-
na à Pas-
sione mira-
culum no-
stra ætati.

Regi co-
nata &
Principum,
omnium
humillima.

Loquendo
patissimæ.

Insigne ejus
pronuntia-
tum.